Călător prin timp și spațiu

On Decembrie 17, 2015

Verifică-ți autenticitatea, adoptând un statut de ființă superioară în raport cu lumea nou descoperită.

Păşesc hotărât pe drumul închipuit spre care nu găsesc întoarcere, justificând repetat încrederea în cele fără de sfârşit. Situaţie care se manifestă drept consecinţă a plăsmuirii unui soi de punte de legătură între două lumi antagonice. Lumea unei lecturi ascunse pe fondul unui răspuns la întrebarea: "ce s-a întâmplat cu realitatea?", când totul cere nevoia de plauzibil la diferite nivele de sintetizare ale comparaţiei cu creaţiile unui scenarist plin de inspiraţie. Şi lumea fără sfârşit a asocierilor dintre pictura aplicată pe fondul unui peisaj imaginar şi visul cu ochii deschişi al unui univers magic.

Cauzativ, cuprins de acea scânteie de inspiraţie proprie fizicianului care încearcă să aducă în contact două corpuri a căror temperatură diferă, astfel încât să producă un transfer spontan de energie sub formă de căldură, prin conducţie, am înţeles că locul meu este mai degrabă printre aştri, decât printre muritori. Fiindcă atunci când mă însingurez în mod voit şi visez la o cunoaştere care să nu fie nici literar-artistică, nici ştiinţifică, mă simt ca şi când aş locui într-un cer care nu se mai termină, tăind necunoscutul în două părţi bizare: o parte umplută cu frumosul care întrece orice adevăr şi o parte umplută cu simbolismul unor lupte îndelungate în jurul sufletului.

Universul este lumea care te cuprinde atunci când te însingurezi într-un pustiu căruia trebuie să-i descoperi secretele frumuseţii, simţindu-te prezent în el ca umbra vecină a unei glorii pe care trebuie să o reinventezi. Iar dacă fiecare stea îşi are propriul ei nemuritor, şi dacă în ADN-ul fiecărui muritor se găsesc înmagazinate urmele prafului de stea amestecat cu o doză de materie solară, sub formă de energie regenerabilă, poate aş fi reuşit să-mi satisfac curiozitatea vizavi de ceea ce reprezentam în planul terrei. Şi de ce.

Leadership: Poţi să fii tu însuţi într-o lume care încearcă neîncetat să te modeleze în altceva, fără să rămâi tributar vieţii în care nu se întâmplă nimic nemuritor?

Citeam mai devreme în Utopia Terra, despre un tip ale cărui cunoştinţe de fizică l-au determinat să se gândească la o metodă alternativă de a face o stea în miniatură. Cam după încă o lună de încercări, periculos de eşuate, el încerca să o plăsmuiască fără ardere. Doar ficţiune între electroni. A luat din laborator două materiale, care puse în contact, generează electroni. Apoi le-a desfăcut în praf atomic. Punându-le în contact, într-o formă sferică, el a izbutit să creeze o mini-furtună electrică, cu fulgere şi mişcări ale prafului. Dar, în timp ce treceau secundele, sfera îşi mărea forma şi îşi micşora numărul fulgerelor. Luând nişte nisip şi compactându-l la maximul puterilor, el a reuşit să creeze o sticlă cu o densitate mai mare decât cea a diamantului.

A vorbi despre materie, despre efectul ei asupra vieţii fragile şi a morţii care o urmează, pare a fi o continuare a învăţăturilor extrase dintr-o experienţă intermediară - a unei alchimii complicate. Nu sunt decât cuvinte neînsufleţite şi teorii cernute în vuietul vremi, ca nişte visuri purtând antetul descoperirilor ştiinţifice. Şi care, în timp îşi pierd lucirea. Numai nisipul se alege de ele.

Viaţa pe care par s-o trăiesc nu mai prezintă importanţă decât prin aventura cunoaşterii reperată la nivel de astrologie, metafizică şi ezoterism. Cumva, par să fiu slavul unei zodii care se joacă cu proiecţia onirică a unor mistere nepământeşti, generatoare de sensuri multiple, faţă de toată creaţia pe care o trăiesc cu toată acea mistuire de care orice artist se

lasă devorat, ca s-o scoată din el și s-o dea unei omeniri mai vechi, încă nepregătită pentru a îmbrățișa infinitul unei picături de nemurire.

Universul începe într-un bob de nisip de pe plaja unei planete din alt univers. Numai timpul și minunea transformării fac trecerea din unul în celălalt.

Leadership: Poți să oferi un înțeles plauzibil lumii la care aderi, extinzându-ți preocupările dincolo de marginile științei?

Inventatorul se definește în lumina a ceea ce descoperă prin cercetare și experimentare, putând concepe, așadar, semnele unui nou episod al triumfului asupra înfăptuirii de noi realizări științifice. El riscă să transforme întreaga lume într-un sistem al obiectelor, al "plus-produsului" și al raporturilor dintre ele. Pe de altă parte, creatorul de lumi își reevaluează viața din perspectiva unei călătorii în timp și spațiu, dincolo de frontierele Eului limitat, astfel încât să existe el însuși ca univers infinit.

Actul de creație, grupat în jurul mărcii unui început de orizont, poate să stăruiască în mod exclusiv asupra valorii de cunoaștere, dar fără să aibă vreun contact real cu natura omului însuși. Cu succesiunea de stări, gânduri și acțiuni în ecuația reprezentării unui tip uman nou.

Actul de creație poate chiar să degenereze într-un exces de demonstrație a calităților de căutător al unui nou sens al vieții. Iar acest exces poate să diminueze sensibilitatea față de ceea ce se petrece în lumea interioară-spirituală a omului.

Trăiești ca și cum nu exiști? Ei bine, lanțurile îndeletnicirilor tale pot fi mângâietoare doar atunci când exiști ca ființă interioară, ceea ce înseamnă să fii centrat pe evoluția și creșterea ta ca ființă conștientă de fundamentul ei. În caz contrar devii un călător care pornește spre nord doar pentru că toată lumea o ia spre sud, căutând în permanență o fărâmă de autenticitate între „n" opriri.

Leadershipul este universul în care te descoperi, te manifești și te obișnuiești să trăiești ca un scenarist care provoacă mereu regulile colajului și montajului, privind totul din prisma abisului din el însuși sau din depărtarea unei distanțe în aparență insurmontabile dintre "omul vechi" și "omul nou".

Călătorul prin timp și spațiu reprezintă partea defavorizată a „contractului" dintre știință și lumea interioară, având un impact major numai asupra transformării ideilor în concepte și aplicații inovatoare.

Dar o ființă cuprinsă pe de-a-ntregul în actul nesfârșit al creației nu-și poate exercita atribuția de „transmițător de stări și sentimente". Locul ei este mai degrabă printre aștri, decât printre muritori.

Un domeniu cum este leadershipul, aparținând în același timp celor două reprezentări, una a omului și cealaltă a științei, se prezintă drept o noțiune ce caracterizează o atitudine relațională între datorie și sentiment, între pasiune și conștient, între egoism și lepădare de sine.

Nu uita că mult mai minunat decât veșmântul pe care îl îmbraci și îl accesorizezi .. ești tu.

Source: https://neculaifantanaru.com/calator-in-timp-si-spatiu.html